

Riješeni svjetski problemi

***“Ta po obećanju
njegovu iščekujemo
nova nebesa i zemlju
novu, gdje
pravednost
prebiva.”
— 2.Petrova 3: 13***

LJUDSKA RASA, izgleda, prelazi iz jedne velike svjetske krize u drugu. Najpametniji umovi sila nisu bili u stanju pronaći zajednički jezik za rješenje međusobnih problema u međunarodnim poslovima. Svatko je ogorčen na drugoga.

Svatko predbacuje o motivima i iskrenosti onog drugog.

Kad su države takve kakve su danas; kada je stanje svijeta van mogućnosti čovjeka da ga kontrolira; kad nestane mudrosti mudraca; kada je znanje razboritih ljudi na zemlji neučinkovito; kada diplomati i državnici Zemlje ne znaju što učiniti; kada, kao danas, ljudska srca klonu od straha, mnogi ljudi se instinktivno obraćaju Bogu da pronađu odgovor, da pronađu lijek za ova stanja i da nauče kako riješiti svoje probleme.

Svi se slažemo da svijet ima problema. Pitanje koje se postavlja mnogima je hoće li biti moguće riješiti te izazove? Postoje problemi političke i ekonomske prirode kako unutar nacija tako i na međunarodnoj razini. Društveni preokreti i nevolje su u tijeku u različitim religijskim sustavima svijeta. Danas su, također, dugotrajni moralni

standardi i norme napadnuti jer ih mnogi osporavaju kao nikada prije u društvima diljem svijeta. Ovi i drugi problemi ne nalaze se samo u pojedinim narodima, već utječu na cjelokupno tkivo civilizacije.

Ljudska sebičnost dugo je bila prepreka koja je sprječavala ljudsku rasu da riješi ono što bi inače bili jednostavni problemi. Unatoč činjenici da u nekim dijelovima Zemlje ima hrane u izobilju, glad i umiranje od gladi nastavljaju se i sada u 21. stoljeću u značajnim razmjerima u nekim dijelovima svijeta. Hrana se rasipa ili uništava iz ekonomskih ili političkih razloga, dok ljudima nedostaje osnovna prehrana jer žive u zemljama s drugačijim gospodarstvom ili s manje resursa.

U području međunarodne trgovine, dok jedna zemlja treba ono što druga ima, a druga proizvodi ono što trećoj treba, čovječanstvo nije u stanju organizirati zadovoljavajući i pošten način razmjene. Površno gledajući, čini se da je to jednostavan problem. No, navodeći samo jedan primjer iz novije povijesti, kada je jedna država izrazila želju da dio svojih viškova hrane da, druge su se države usprotivile jer bi im to pokvarilo tržište. Dakle, vidimo da rješenje pitanja poštene trgovine nije tako jednostavno kako se na prvi pogled čini, pogotovo kada u obzir uzmemo ljudsku sklonost prema pohlepi i sebičnosti.

Isto tako, u slučaju svjetskih sukoba, čovječanstvo još nikada nije riješilo probleme sprječavanja sve razornijih ratova. To je istina, iako većina ljudi mrzi rat i krvoproliće i želi živjeti u miru i sigurnosti. U većini slučajeva, međutim, žudnja za slavom i moći među državnim vođama pobijedila je nad željama naroda da sa svojim bližnjima žive u skladu.

BIBLIJSKO SVJEDOČANSTVO

Dok nam povijest govori o različitim razlozima i događajima koji okružuju uspon i pad naroda, Biblija govori o usponu i padu svijetova. Govori o “svijetu koji je bio”, koji je došao kraju u vrijeme Potopa. Govori nam o “sadašnjem opakom svijetu”, ili dobu, koje završava raznim destruktivnim silama. Također predviđa “svijet koji dolazi” i ono što možemo očekivati u ovom novom vremenu sutrašnjice. (Galaćanima 1: 4; Luka 18: 30) Apostol Petar, u 2. Petrovoj 3: 6 izjavljuje: “Na isti način ondašnji svijet propade vodom potopljen.” Znamo da voda nije doslovno uništila Zemlju, jer svi mi još uvijek živimo na istom planetu koji je postojao prije Potopa.

Pogledajmo i riječi Ivana Krstitelja zapisane u Luki 3: 16, 17: “Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. U ruci mu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim.” Ovo je proročanstvo koje se ispunilo u vezi s Izraelom. Kao što je prorekao Ivan Krstitelj, Isus je došao i krstio je Duhom Svetim na Pedesetnicu. Također je krstio vatrom, što je kulminiralo potpunim uništenjem Jeruzalema 70. godine.

Ponekad ljudi mole za vatreno krštenje. Kako malo znaju o onome za što mole. Oni koji su bili kršteni Duhom Svetim na Pedesetnicu doista su bili Izraelci, koji su u Isusu prepoznali svog Mesiju i Spasitelja, ali ih je bilo malo. “K svojim dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja.” (Ivan 1: 11, 12) Ostatak židovskog naroda “nije upoznao časa svoga pohoda.”—Luka 19: 44

Učitelj je, nakon svog trijumfalnog ulaska u grad Jeruzalem, proročanski govorio o cijeloj naciji Izraela, govoreći: “Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i

kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste. Evo, napuštena vam kuća.” (Matej 23: 37, 38) Kao narod Izrael je bio spaljen kao pljeva u vrijeme vatrene nevolje koja je označila kraj židovskog doba, vrijeme tijekom kojeg ih je Bog odvojio kao svoj “poseban narod” od drugih naroda i ukazao im posebnu naklonost.— 5.Mojsijeva 7: 6; Amos 3: 2

Upravo je na to uništenje mislio naš Učitelj kada je govorio o njihovom vatrenom krštenju. Bio je to požar uništenja i pustošenja naroda. Poduzeti su razni koraci kako bi se spriječilo potpuno opustošenje izraelskog naroda, ali svi pokušaji su propali. Proročanstvo se moralo ispuniti. Uistinu im je njihova kuća ostavljena pusta. Tako vidimo da je prorečeno vatreno krštenje koje je uništilo i opustošilo Izrael proročanstvo koje se već ispunilo. Stoga služi kao ključ za razumijevanje vatre našeg vremena. Tada to nije bila doslovna vatra; ni sada to nije doslovna vatra.

ZEMLJA ŽIVI VJEČNO

Većina kršćana je učena vjerovati da će kraj ovog “sadašnjeg zlog svijeta” doći s doslovnim spaljivanjem i uništenjem Zemlje. Ovo učenje nije u skladu s Božjom Riječi. U Propovjedniku 1: 4 nalazimo jednostavnu izjavu: “Zemlja uvijek ostaje.” Ovo jasno biblijsko jamstvo je u skladu s Božjom Riječi preko proroka Izaije, da on “nije je stvorio pustu” Zemlju, nego ju je “uobličio za obitavanje.”—Izaija 45: 18

Bog je obećao Abrahamu: “Oči svoje podigni i s mjesta na kojem si pogledaj prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu; jer svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek.” (1.Mojsijeva 13: 14, 15) Ako bi zemlja bila uništena, Božje obećanje “zauvijek” Abra-

hamu o zemlji koju je video, ostalo bi neispunjeno. Međutim, iz Svetog pisma znamo da Bog ne krši nijedno od svojih obećanja.—Izaija 55: 10, 11; Hebrejima 6: 16-18

Nekima je teško povjerovati da sama zemlja ne treba biti uništena, zbog izjave apostola: “A sadašnja nebesa i zemlja istom su riječju pohranjena za oganj i čuvaju se za Dan suda i propasti bezbožnih ljudi. ... Nebesa će trijeskom uminuti, počela se, užarena, raspasti, a zemlja i djela na njoj razotkriti.”—2.Petrova 3: 7, 10

Dok neki vjeruju da će ova zemlja biti uništena vatrom, nitko ne bi rekao da vjeruje da će Božje prijestolje biti uništeno. Biblija kaže da je nebo Božje prijestolje. (Izaija 66: 1). Pa ipak, Petar izričito objavljuje da će se nebo, kao i zemlja, raspasti od “užarenosti”. Što to znači?

Mora postojati logičnije objašnjenje Petrovog proročanstva od onoga koje nam je dala eklezijastika. Vjerujemo da je ovo prikaz trenutnog razdoblja nevolje kroz koje ovaj sadašnji zli svijet prolazi. Kao što je potop vode okončao stari svijet; i kao što je požar nevolje okončao židovski nacionalni život kada je tvrđava Masada, blizu jugozapadne obale Mrtvog mora, pala 73. godine poslije Krista, tako je i naša današnja civilizacija primila svoje vatreno krštenje. Vatra je simbol nevolje i uništenja, a ne doslovnog uništenja Zemlje.

Nebesa predstavljaju sadašnji religiozni svijet koji je prožet nevjerom, i te su moći uzdrmane. Zemlja simbolizira naše društvene, političke i financijske sustave, a “elementi” o kojima se govori u ovom proročanstvu ilustriraju različite čimbenike koji sačinjavaju naš svijet—elemente kapitala i rada, podjele društva na bogate i siromašne, te birokratske i ekonomske komponente sadašnjeg poretka. Djela koja će biti spaljena su mržnja i rat, ucjena i pohlepa, sebičnost i ljubomorna nemilosrdnost koji se očituju posvuda kao “djela” ovoga

svijeta. To je “svijet” koji se uništava, i svatko od nas trebao bi biti sretan vidjeti kako ovaj stari propali poredak nestaje.

Prorok Sefanija objavljuje: “Blizu je dan JAHVIN, veliki! Blizu je i žurno dolazi! Gorak je glas dana JAHVINA: tada će i junak zajaukati. Dan gnjeva, onaj dan! Dan tjeskobe i nevolje! Dan užasa i pustošenja! Dan pomrčine i naoblake! Dan tmina i maglušтина! Dan trubljavine i bojne vike na gradove utvrđene i na visoka kruništa. ‘Prepustit ću ljude nevoljama i vrludat će kao slijepci (jer su protiv JAHVE sagriješili), krv će se njihova prosuti kao prašina, njihova trupla bit će bačena kao smeće. Ni njihovo srebro ni njihovo zlato neće ih spasiti.’ U dan gnjeva JAHVINA oganj njegove revnosti svu će zemlju sažeći. Jer on će uništiti, zatrti sve stanovnike zemlje.”—Sefanija 1: 14-18

SREBRNA POSTAVA

Dok gledamo kako nevolja na zemlji neprestano uzima maha, shvaćamo zlokobne mogućnosti s kojima se svijet suočava. Međutim, kao proučavatelji Božje Riječi vidimo srebrnu postavu ovih mračnih oblaka nevolje. Apostol Petar, nakon što je govorio o uništenju onih stvari koje nisu u skladu s Bogom, daje nam riječi ohrabrenja i nade koje se nalaze u našem uvodnom tekstu—obećanje o “novom nebu i novoj zemlji”, u kojoj obitava pravednost. Ovdje nas apostol upućuje na Božje obećanje koje je dano prije mnogo stoljeća i zapisano je u Izaiji 65: 17-25. Petar je povjerovao u ovo obećanje koje počinje: “Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati niti će vam na um dolaziti.”

Pogledajmo sada kakva će biti priroda ovog novog poretka. “Gradit će kuće i stanovati u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov. Neće se više graditi da

drugi stanuju ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit će k'o vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati plodove ruku svojih. Neće se zalud mučiti i neće radati za smrt preranu, jer će oni s potomcima svojim biti rod blagoslovljenika JAHVINIH. Prije nego me zazovu, ja ću im se odazvat'; još će govoriti, a ja ću ih već uslišiti. Vuk i jagnje zajedno će pásti, lav će jesti slamu k'o govedo; al' će se zmija prahom hraniti. Nitko neće činiti zla ni štete na svoj svetoj gori mojoj'—govori JAHVE."—vss. 21-25

Tako je prorok pogledao niz hodnik vremena i vidio novu zemlju, koja, iako će biti na ovom istom planetu, neće biti utemeljena na ratu, sebičnosti i pohlepi. Ovo je obećanje na koje se Petar pozivao. To je proročanstvo koje je potaknulo njegove misli o blagoslovima koji će doći na Zemlju uspostavom novog svjetskog poretka. To ga je navelo da govori o "novom nebu i novoj zemlji". Također možemo iščekivati vrijeme kada će ljudska rasa moći uživati u plodovima svoga rada usred sretnih, edenskih prilika, u kojem će prebivati pravednost, zdravlje i mir.

Postoje mnoga proročanstva u Božjoj Riječi koja nas uvjeravaju da kada se ovaj novi poredak pravednosti uspostavi na zemlji, to neće biti privremena stvar koja će postojati samo nekoliko kratkih godina do novog "krštenja" vatrene nevolje. Umjesto toga, kao što je objavio prorok Mihej: "Mi idemo u imenu JAHVE, Boga našega, uvijek i dovijeka." (Mihej 4: 5) Kada se ovaj novi poredak društva uspostavi, on će trajati vječno.

Jedno od najopsežnijih proročanstava o ovom sadašnjem prijelaznom razdoblju i jamstvo da će nakon nevolje biti uspostavljeni uvjeti mira i sigurnosti nalazi se u Sefaniji 3: 8, 9. Ovo proročanstvo glasi: "Zato mene čekajte—riječ je JAHVINA—do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se

saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana. Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.” Vidimo da ovo proročanstvo objašnjava vatru koja će uništiti stari poredak. To je vatra Božje ljubomore, vatra nevolje, a ne doslovna vatra, zbog činjenice da postoje ljudi koji ostaju nakon uništenja starog poretka koji će tada “zazivati ime JAHVINO“.

“ČISTE USNE”

Teško je razaznati “čiste usne,” čistu religijsku poruku, u ovom sadašnjem starom poretku, zbog različitih vjerovanja i teorija koje su ljudi stvorili vlastitom zbunjenošću. Danas postoje mnogi glasovi, mnogi jezici, svi tvrde da podržavaju božansku poruku. U ovom kaosu sukobljenih filozofija doista je teško razaznati Božji glas.

Međutim, nakon što je simbolična vatra nevolje učinila svoje, nakon što su sadašnja crkvena nebesa izgubila svoju moć, i nakon što je sadašnja zemlja sa svojim društvenim, političkim i financijskim elementima dovedena u stanje nemoći, izmaglica predrasude i praznovjerje bit će uklonjeni iz umova ljudi. Tada će čista poruka istine o slavama dolazećeg kraljevstva našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista zasjati kao čiste usne koje će govoriti o dužinama i širinama, te visinama i dubinama ljubavi Božje. Prema ovom proročanstvu, rezultat će biti da će svi ljudi zazivati ime Gospodnje i služiti mu “jednodušno”.

Međutim, kad govorimo o ovom novom danu i blagoslovima koje će on sadržavati, i dok smo uvjereni da će Kristova vladavina riješiti probleme na zemlji, mnogima će se pojaviti pitanja. “Zašto ovo stanje nije davno uspostavljeno, budući da je prošlo gotovo 2000 godina u povijest otkako je Isus završio svoju zemaljsku

službu?” “Zašto smo morali čekati tako dugo u bolesti i smrti?” “Što je Bog radio u vezi s ovim slavnim kraljevstvom od vremena Kalvarije do danas?”

PRIVREMENI POSAO

Postoje mnogi stihovi koji nas uvjeravaju da Bog nije bio neaktivan tijekom ove duge pauze. Zapravo, počevši od Pedesetnice pa sve do sadašnjeg vremena, Božja je namjera bila odabrati Kristovu “zaručnicu”. (Otkrivenje 19: 7; 21: 2) Sve u svemu, to je samo “malo stado” u usporedbi s milijardama Adamove djece, ali oni su, kako je Isus opisao, “sol zemlje.”—Luka 12: 32; Matej 5: 13

To su oni koji su čuli poziv Učitelja, kada je objavio: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.” (Matej 16: 24) Ova skupina lojalnih, vjernih kršćana nastojala je slijediti stope Učitelja sa sigurnošću da će, kao djeca Božja, živjeti i vladati s Kristom. Apostol Pavao govori o njima u poslanici Rimljanima 8: 17 govoreći: “Ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.”

To su oni za koje se govori da hode ravnim i uskim putem koji vodi u život. (Matej 7: 14) Na njih se odnosi ono obećanje koje je ohrabrilo svece tijekom prošlih stoljeća, kada je Krist, preko Ivana Objavitelja, izjavio: “Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.”—Otkrivenje 2: 10

Ovo “malo stado” će “kraljevati s Kristom tisuću godina”, pomažući u uspostavi novog svijeta u kojem će prebivati pravednost. (Otkrivenje 20: 6) Problemi današnjeg svijeta bit će riješeni primjenom načela na kojima će se graditi Kristovo kraljevstvo. U tom kraljevstvu, nitko

neće povrijediti niti uvrijediti, jer “Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka.” “Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo;” on postaje “Knez mironosni”, jer će on uspostaviti mir.—Izajia 9: 7, 6

PRAVEDAN SVIJET

Tako će pravednost konačno biti čovjekova baština u novom svjetskom poretку pod vladavinom Isusa Krista i njegovog vjernog “malog stada”. Prvi svijet završio je uništenjem svih onih koji nisu bili u skladu s Bogom, ali Noa i njegova kuća bijahu zaštićeni i spašeni. Drugi svijet završava uništenjem onih elemenata mržnje, pohlepe i rata koji nisu u skladu s Bogom i načelima Isusa Krista. Njegova crkva, po božanskoj providnosti, također je spašena i, uzvišena, vladat će s njim.

Treći svijet će vidjeti pravo uzeto za mjeru, a “pravdu za tezulju”. Vidjet će kako snaga Istine “zastire sklonište od laži”, na kojoj je izgrađen stari poredak. (Izajia 28: 17) Ljudska rasa, nakon što je dobro naučila vječnu lekciju grijeha kroz iskustva više od šest tisuća godina povijesti, radovat će se prilici da se dragovoljno povinuje novoj vladavini pravednosti.

Tada će se ispuniti proročanstvo iz Otkrivenja 21: 1-5: “I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer—prvo nebo i prva zemlja uminu; ... I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. I začujem jak glas s prijestolja: ‘Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer—prijašnje uminu.’ Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: ‘Evo, sve činim novo!’ I

doda: ‘Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite.’”

Stoga, naša poruka vama na početku još jedne godine je da će svjetski problemi biti riješeni uspostavom Božjeg kraljevstva, pod pravednom vladavinom Krista i njegove “zaručnice”. Postojat će “novo nebo i nova zemlja”, novi svjetski poredak u kojem će prebivati pravednost. Doista, to je ono za čim čeznemo kada izgovaramo onu često ponavljanu molitvu: “Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.”—Matej 6: 10 ■